

A víz alakjai

Podoby vody

A víz folyik az ég folyó
a felszín úgyse járható

a vízen karikák vagyunk
a szó-vidékre nem jutunk

az esőnek nincs otthona
csak tévelyeg Noé maga

a lélek bluesban ázik el
elbújni nincs számára hely

a vízfenekre húz a szó
a víz folyik az ég folyó

A fa alakjai

Podoby dřeva

Van fa van bábu van keresztfa
a szúvak álma éppen úgy fa

a fa a fán átlép az erdő
homályában szoborrá felnő

van fa amelyben nő zokog fel
a szél rázza meg vad kezekkel

a fa a lángba álmod képzeli
keresztet lát és ez a vészjel

a fa sokáig énekel még
amíg a tűz szétrágja testét

Elégia

Elegie

Az utak szétfutnak a tájon és
temetőnél végződnek többnyire

a nyárfa mint a bánat szobra néz
marad a vers – a költő özvegye

Januári önarckép

Lednový autoportrét

A nikotintól sárga lett az ujjam
a lélekre vékony hó rakódott
a szőlőtőkék levele ma hol van
a vers nem tudja már a kódot

Példázat a forrásról

A téli fán ül egy apró madár
amit a csend üvegkalitkába zár
mintha puszta kézzel forrásvizet
gyűjtenék olyan titkos ünnep ez

Alvó lány

Spíci dívka

Mikor álmod feküdt közénk
melyik vidéket láttad épp
a félbe hajtott vágyaim
szolgáltak hogyha párna nincs

a hús a csont a térdszalag
a kezeden egy ér szaladt
nem maradt ennél több nekem
a lélegzésed figyelem

kis kortyokban az éjszakát
iszod és álmod megy tovább
mint amikor a víz apad
sötét borítja arcodat

sejtem hogy holnapra csak a
belső ürességünk marad
mikor magad elmúlt napok
cihájába bebújtatod

Alba

Alba I

A még alvó városra
hamuszürke fény potyog
mint a galambszar
vagy egy fönix szárnya tolla

a reggel egykettőre felriad
véres kötéssel a fején
a szemben kihordatlan
álmok nyomását érzed

az éhes pirkadat nagy
falatokban nyeli az éjszakát

Vörös István fordításai

Vladimír Křivánek (1951): cseh költő, műfordító, irodalomtörténész. Kötetei 1982 óta jelennek meg. Költészete a modern, meditatív irányhoz tartozik. Fontos monográfiákat írt Jan Nerudáról (1983), Karel Hynek Mácháról (1986), Valdimír Holanról (2010).

Vörös István (1964): verset, prózát, drámát, tanulmányokat és műfordítást publikál, a PPKE BTK docense, több mint 20 kötete jelent meg eddig, a legutóbbiak: *Švejk gyóntatója* (novellák, Jelenkor, 2007); *A Vörös István gép vándorévei* (versek, Jelenkor, 2009); *Apám kakasa* (Lackfi Jánossal, változatok klasszikus magyar gyerekversekre, Noran 2009); *Ördögcszárj* (tíz dráma, Napkút 2010).

